

[Hannstrup Clemmensen.]

netop fra den daværende oppositions side blev påpeget, at det var en af kildeskatteordningens svagheder, at man over for B-skatteydere ikke kunne sikre lige så effektivt som over for A-skatteydere, at indkomststigninger tilstrækkelig hurtigt blev beskattet. Det står sort på hvidt erkendt i socialdemokratiets pjece fra 1964. Man gjorde fra den nuværende regerings side endog det, at man fik indføjet den berømte § 54, der skulle give bedre muligheder end tidligere for at komme så nær ved de aktuelle indkomster for B-skatteyderne som overhovedet muligt. Den paragraf nåede den daværende socialdemokratiske finansminister ikke at få med i sine oprindelige lovforslag. Der har altså været en vilje på dette område til at komme igennem. Alligevel fortæller man på arbejdspladsen, at nu plyndres lønmodtagerne for 700 mill. kr., og sidst, men ikke mindst har man nogle gripende beregninger over, hvordan en socialdemokratisk udskrivningsprocent på 82 ville hjælpe på en lang række forskellige områder, hvor meget det ville give i skattnedsættelse for, jeg tror en 6-7 forskellige indkomstgrupper. Man er så diskret at glemme at anføre, at socialdemokratiet selv havde stillet forslag om ca. 1.000 mill. kr. mere i statsudgifter, der naturligvis skulle være finansieret, og det ville socialdemokratiet da være med til at finansiere, og så måtte man have udskrevet med en langt højere procent og kunne derfor slet ikke have brugt denne pjeces mange ejendommelige eksempler. Jeg beder om, at man fra socialdemokratiets side søger at forstå, at så letkøbte påstande i virkeligheden er med til at forøge uroen på det danske arbejdsmarked.

Det må vel også være naturligt at spørge: hvad er det, oppositionen i virkeligheden vil? Socialdemokratiets tidligere næstformand, Hans Rasmussen, har med hele sin markante gennemslagskraft givet socialdemokratiets politiske ledelse en række vel efter hans mening gode råd, forslag om 1 kr. mere i timen til alle lønmodtagere, forslag om, at man skulle nedsætte moms. Jeg synes, det er tydeligt, at den socialdemokratiske politiske ledelse måske nok har endnu større politisk forstand end smedenes

stærke formand, og det skal man vel ikke angribe socialdemokratiets ledelse for.

Vi har også været ude for en lang række andre forskellige forslag, mere eller mindre velgennemtænkte, forskellige råd kommer til regeringen fra socialistisk folkeparti, fra dele af socialdemokratiet og fra andre dele af socialdemokratiet. Det er, som om billedet tegner sig oprigtigt talt temmelig forvirret. Det lyner ikke af klarhed og alternative løsninger fra oppositionens side, selv om man forsøger at være nøjagtig så gesvindt, som en ko er på en vindeltrappe.

Jeg tror, man i øvrigt må have lov til at understrege, at forudsætningen for, at den økonomiske politik kan drøftes, er, at man tager sit udgangspunkt i kendsgerningerne, og der er naturligvis både gode og mindre gode sider i den økonomiske situation. Det tjener intet som helst fornøftigt formål her blot at male skønmaleri. Men jeg vil gerne have lov at tilføje, at efter min opfattelse tjener det heller ikke noget fornøftigt formål kun at tage de mørkeste mørke farver fra paletten i anvendelse. Jeg gør opmærksom på, at beskæftigelsen lykkeligvis er ganske overordentlig høj, og selv om jeg da personlig erkender, at socialdemokratiets førstemand har mange store kvaliteter, så håber jeg ikke, han tager mig det for ilde op, når jeg siger, at spådomsevner nu ikke er den mest veludviklede af hans mange talenter og evner. Jeg gør opmærksom på, at hr. J. O. Krag så sent som den 16. maj 1969 sagde fra denne talerstol, at større arbejdsløshed ville blive virkningen af de regeringsindgreb, der dengang var tale om. Hr. Ivar Nørgaard var i hvert fald på det område enig med sin formand, for han føjede til nogle få dage senere, at de foranstaltninger, man nu gennemførte, ville føre til yderligere arbejdsløshed. Og et par dage senere, den 22. maj 1969, skulle den samme talerstol igen have besøg af hr. J. O. Krag, hvad der selvfølgelig kun kan være naturligt og berigende, og da blev det understreget — jeg citerer fra Folketingstidende 1968-69, sp. 6954:

„Jeg vil kun endnu en gang sige, at vi anser den stramning af finanspolitikken, der her foretages, for forkert“

Og lidt senere i talen siger hr. J. O. Krag:

„Det, regeringen nu gør, sikrer os“